

ПАСЛЕДАВАННЕ ДА СВЯТОГА ПРЫЧАШЧЭННЯ БАЖЭСТВЕННАЙ ТАЙНЫ ЦЕЛА І КРЫВІ ХРЫСТОВЫХ

Свяшчэннік пачынае так:

Благаслаўлены Бог наш заўжды, цяпер і заўсёды, і на ве́кі вяко́ў. Амінь.

А міранін пачынае так:

Па малітвах святых айцоў нашых, Госпадзі Ісусе Хрысце, Божа наш, памілуй нас. Амінь.

Слава Табе, Божа наш, слава Табе.

Цару Нябесны, Уцяшыцелю, Духу ісціны, Ты ўсюды прысутны і ўсе напаўняеш, Скарбніца дабра і жыцця Падатцелю, прыйдзі і ўсяліся ў нас, і ачысці нас ад усякай нечыстаты і спасі, Добра, душы нашы.

Святые Божа, Святые Мощны, Святые Несмяротны, памілуй нас. *(Тройчы)*

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, і цяпер, і заўсёды, і на ве́кі вяко́ў. Амінь.

Прасвятая Троица, памілуй нас; Госпадзі, ачысці грахі нашы; Уладару, прабач беззаконні нашы; Святые, наведай і ацалі немачы нашы дзеля імя Твайго.

Госпадзі, памілуй. *(Тройчы)*

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, і цяпер, і заўсёды, і на ве́кі вяко́ў. Амінь.

Ойча наш, Які ёсць на нябёсах! Няхай свяціцца імя Тваё, няхай прыйдзе Царства Тваё, няхай будзе воля Твая як на небе, так і на зямлі. Хлеб наш надзённы дай нам сёння; і даруй нам даўгі нашы, як і мы даруем даўжнікам нашым; і не ўвядзі нас у спакусу, але збаў нас ад злога.

Свяшчэннік:

Бо Тваё ёсць Царства, і сіла, і слава – Айца, і Сына, і Святога Духа – цяпер, і заўсёды, і на ве́кі вяко́ў. Амінь.

Госпадзі, памілуй. *(12 разоў)*

Слава Айцү, і Сыну, і Святому Духу, і цяпер, і заўсёды, і на векі вякоў.
Амінь.

Прыйдзіце, паклонімся Цару нашаму – Бóгу. *(Паклон)*

Прыйдзіце, паклонімся і прыпадзём да Хрыста, Цара нашага, Бóга.
(Паклон)

Прыйдзіце, паклонімся і прыпадзём да Самога Хрыста, Цара і Бóга
нашага. *(Паклон)*

Псалом 22

Гаспóдзь – Пáстыр мой; я ні ў чым не бóду мець нястáчы: Ён пáсвіць мянэ на зялёных нівах, на цiхiя вóды вóдзiць мянэ, падмацóўвае душó маé, накірóўвае мянэ на сцéжкi праўды дзéля iмá Свайгó. Калi я пайдó нават далiнаю смярóтнага цéню, не збаюся зла, бо Ты са мною; Тваё жазлó i Твой пóсах – янi суцяшáюць мянэ. Ты прыгатаваў для мянэ трапéзу на вачáх вóрагаў маiх; намáсцiў алéем галавó маю; чáша мая перапóўнена. Так, дóбрасць i мiласць [Твая] няхай спадарóжнiчаюць мне ва ўсе днi жыццá майгó, i я бóду жыць у дóме Гаспóднiм многiя днi.

Псалом 23

Гóспáду налэжыць зямлá i ўсé, што нападнiе яé, сусвёт i ўсе жыхары ягó, бо Ён заснаваў ягó на мóрах i на рéках усталяваў ягó. Хто ўзыдзе на гарó Гаспóднюю, абó хто стáне на святým мéсцы Ягó? Той, у кагó рúкi бязвiнныя i сэрца чыстае, хто не кляўся душóю сваёю мáрна i не бажыўся лжiва [блiжняму свайму], – той атрымаé благаславéнне ад Гóспáда i мiласць ад Бóга, Спасiцеля свайгó. Такi род тых, якiя шукаюць Ягó, шукаюць аблiчча Твайгó, Бóжа Iакаваў! Падымiце, брáмы, вярхi сваé, i падымiцеся, дзвэры вéчныя, i ўвóйдзе Цар славы! Хтó гэты Цар славы? – Гаспóдзь, мóцны i дýжы, Гаспóдзь, дýжы ў бiтве. Падымiце, брáмы, вярхi сваé, i падымiцеся, дзвэры вéчныя, i ўвóйдзе Цар славы! Хтó гэты Цар славы? – Гаспóдзь сiл, Ён – Цар славы.

Псалом 115

Я вэраваў i тамó казаў: я мóцна прыгнэчаны. Я сказаў неабдóмана: усякi чалавék iлжiвы. Чым я аддзякую Гóспáду за ўсе Ягó дабрадзéiствы мне? Чашу спасéння прымó i iмá Гаспóдняе прызаву. Абяцáннi сваé Гóспáду я вiканаю пэрад усiм народам Ягó. Дарагáя ў вачáх Гаспóднiх смерць святých Ягó! О, Гóспáдзi! я раб Твой, я раб Твой i сын рабы Твай; Ты разарваў кайданы маé. Табé прынясу ахвяру хвалы, i iмá Гаспóдняе прызаву. Абяцáннi сваé Гóспáду я вiканаю пэрад усiм народам Ягó, у дварах дóма Гаспóдняга, пасярóд цябé, Iерусалiме.

Слава Айцў, і Сыну, і Святому Духу, і цяпер, і заўсёды, і на ве́кі вякоў.
Амінь.

Алілуія, алілуія, алілуія, слава Табе, Божа. *(Тройчы, з накланамі)*

Трапары, глас 8

На беззаконні маё не зважай, Госпадзі, Ты, што ад Дзевы нарадзіўся, і сэрца маё ачысці, творачы яго храмам Прачыстага Твайго Цэла і Крыві, і не адкінь мяне ад Твайго аблічча, маючы бязмежна вялікую міласць.

Слава Айцў, і Сыну, і Святому Духу.

Прычасціца Святынь Тваіх як адважуся я, недастойны? Калі асмелюся да Цябе прыступіць з дастойнымі, то адзённе вьдасць мяне, бо яно не для Вячэры, і я заслужу асуджэнне мнагагрэшнай душы маёй. Ачысці, Госпадзі, ад бруду душы маю і спасі мяне, як Чалавекалюбец.

І цяпер, і заўсёды, і на ве́кі вякоў. Амінь.

Вялікае мноства сваіх саграшэнняў маючы, я звяртаюся да Цябе, Багародзіца Чыстая, шукаючы спасэння: наведай хворую маю душу і малі Сына Твайго і Бога нашага даць мне прабачэнне жахлівых маіх учынкаў, Адзіная Благаслаўная.

А ў Святую і Вялікую Чатырохдзсятніцу прамаўляй:

(Калі слаўныя вучні пры ўмаўненні на Вячэры прасвятляліся, тады Іуда паганы, срэбралюбствам апантаны, азмрочваўся, і беззаконным суддзям ён Цябе, праведнага Суддзю, выдае. Паглядзі, збіральнік багаццяў, на таго, хто з-за іх павесіўся; пазбягай хцівасці, якая Настаўніку такое зрабіць асмелілася. Да ўсіх добры Госпадзі, слава Табе.)

Псалом 50

Памілуй мяне, Божа, па вялікай міласці Тваёй і па мноству шчодрасцей Тваіх ачысці беззаконні маё. Зусім абмый мяне ад беззаконня майго і ад граху майго ачысці мяне. Бо беззаконне маё я знаю і грэх мой перада мною заўжды. Перад Табой адзіным я саграшыў і злёе перад Табою ўчыніў, так што Ты справядлівы ў словах Тваіх і беззаганны ў судзе Тваім. Бо вось у беззаконнях зачаты я і ў грахах нарадзіла мяне маці мая. Бо вось ісціну ўзлюбіў Ты, невядомае і тайнае з прамудрасці Тваёй адкрыў Ты мне. Акрапіш мяне ісопам – і буду чысты, абмыеш мяне – і буду за снег бялейшы. Дасі мне пачуць радасць і вяселасць – і ўзрадуюцца кісці пакораныя. Адварні аблічча Тваё ад грахоў маіх і ўсе беззаконні маё ачысці. Сэрца

чыстае ствары ўва мне, Бóжа, і дух праўды аднаві ўнутры мяне. Не адкінь мяне ад аблічча Твайго і Духа Твайго Святога не адымі ад мяне. Вярні мне радасць спасэння Твайго і Духам уладарным умацуй мяне. Я навучу беззаконных шляхам Тваім, і грэшныя да Цябе звёрнуцца. Уратуй мяне ад крыві, Бóжа, Бóжа спасэння майго, і ўзрадуецца язык мой праўдзе Тваёй. Гóспадзі, вусны мае адкрыеш, і вусны мае абвясцяць хвалу Тваю. Бо калі б Ты захацеў ахвяры, то я даў бы, але ўсеспаленне не мілае Табе. Ахвяра Бóгу – дух скрушаны; сэрцам скрушаным і пакóрлівым Бог не пагарджае. Ашчасліў, Гóспадзі, з ласкі Тваё Сіён, і няхай збудуюцца сцены Іерусаліма. Тады мілай Табе будзе ахвяра праўды, прынашэнне і ўсеспаленне; тады пакладуць на ахвярнік Твой цяльцоў.

Канон, глас 2

Песня 1

Прыходзьце, людзі, заспяваем пэсню Хрысту Бóгу, Які раздзяліў мо́ра і правёў наро́д, вы́звалены Ім з ра́бства егіпецкага, бо Ён праславіўся.

Прыпеў: Сэрца чыстае ствары ўва мне, Бóжа, і дух праўды аднаві ўнутры мяне.

Хлэбам для жыцця вэчнага і ацаленнем ад усялякіх хвароб няхай будуць мне Цэла Тваё Свято́е, міласэрны Гóспадзі, і Пачэ́сная Кроў Твая.

Прыпеў: Не адкінь мяне ад аблічча Твайго і Духа Твайго Святога не адымі ад мяне.

Апаганены спра́вамі непрысто́йнымі, я, няшчасны, недасто́йны прычашчэння Твайго Прачыстага Цэла і Бажэ́стvenнай Крыві, Хры́сце, але спадóбі мяне яго́.

Прыпеў: Сла́ва Айцу́, і Сы́ну, і Свято́му Духу, і цяпе́р, і заўсе́ды, і на ве́кі вякоў. Амінь.

(Або: Прасвята́я Бага́ро́дзіца, спасі нас).

Бага́ро́дзічны: Благасла́венная Боганявэ́ста, зямля ўрадлі́вая, што ўзра́сцiла для све́ту няўро́блены і спасі́цельны Ко́лас. Спадо́бі мяне́, спажыва́ючы Яго́, спасці́ся.

Песня 3

На ка́мені ве́ры ўмацава́ўшы мяне́, Ты адкры́ў вусны маё на во́рагаў маі́х, бо ўзра́даваўся дух мой, спява́ючы: няма тако́га свято́га, як Бог наш, і няма пра́веднага, акрамя Цябе́, Го́спадзі.

Прыпеў: Сэ́рца чыстае ствары́ ўва мне, Бо́жа, і дух пра́ўды аднаві ўнутры́ мяне́.

Дай мне, Хрысце́, кро́плі слёз для ачышчэ́ння ад бру́ду майго́ сэ́рца, каб, добрасумлё́нна ачы́шчаны, я з ве́раю прыступі́ў і са стра́хам да прычашчэ́ння Бажэ́ственных, Уладару́, Даро́ў Тваі́х.

Прыпеў: Не адкінь мяне́ ад аблічча Твайго́ і Ду́ха Твайго́ Свято́га не адымі́ ад мяне́.

Няха́й бу́дуць мне, Чалавекалю́бец, Прачы́стае Це́ла Тваё́ і Бажэ́ственная Кроў для адпушчэ́ння саграшэ́нняў, для супольнасці́ са Святы́м Ду́хам, для жыцця́ ве́чнага, для вызвалэ́ння ад паку́т і бед.

Прыпеў: Сла́ва Айцу́, і Сы́ну, і Свято́му Ду́ху, і цяпе́р, і заўсе́ды, і на ве́кі вякоў. Амі́нь.

(Або: Прасвята́я Багаро́дзіца, спасі нас).

Прасвята́я Трапéза Хле́ба жыцця́, Які з не́ба па міласці сышо́ў і све́ту но́вае жыццё дае́, спадобі́ цяпе́р і мяне́ недасто́йнага са стра́хам спажы́ць Яго́ і быць жывы́м.

Песня 4

Прыйшо́ў не пасла́ннік, не Ангел, а Сам Гаспо́дзь, Які ўцяле́сніўся ад Дзе́вы і спас усяго́ мяне́, чалаве́ка. Таму ўскліка́ю да Цябе́: сла́ва сіле Тваё́й, Го́спадзі.

Прыпеў: Сэ́рца чыстае ствары́ ўва мне, Бо́жа, і дух пра́ўды аднаві ўнутры́ мяне́.

Дзе́ля нас уцяле́сніўшыся, Мнагаміласці́вы, Ты пажада́ў быць за́клатым, як авечка, за грахі́ людскія́, таму́ малі́ў Цябе́: і маё́ ачы́сці саграшэ́нні.

Прыпеў: Не адкінь мяне́ ад аблічча Твайго́ і Ду́ха Твайго́ Свято́га не адымі́ ад мяне́.

Ацалі́ ра́ны душы́ маё́й, Го́спадзі, і ўсяго́ асвяці́, і спадобі́, Уладару́, мяне́, няшчаснага, прычасці́ца Та́йнай Тваё́й Бажэ́ственной Вя́чэры.

Прыпеў: Слава Айцў, і Сыну, і Святому Духу, і цяпер, і заўсёды, і на вёкі вякоў. Амінь.

(Або: Прасвятая Багародзіца, спасі нас).

Уміласціў і да мяне, Уладычыца, Народжанага Табою, і захавай мяне, раба Твайго, чыстым і беззаганным, каб, прымаючы духоўны жэмчуг, я асвяціўся.

Песня 5

Святла Падасцелю і вякоў Творца, Госпадзі, у святле Твайх заповедзяў настаў нас, бо апрача Цябе іншага бога мы не знаём.

Прыпеў: Сэрца чыстае ствары ўва мне, Божа, і дух праўды аднаві ўнутры мяне.

Як сказаў Ты, Хрысцэ, так няхай і будзе нікчэмнаму рабу Твайму: будзь ува мне, як абяцаў Ты, бо я ем Тваё Цэла Бажэственнае і п'ю Кроў Тваю.

Прыпеў: Не адкінь мяне ад аблічча Твайго і Духа Твайго Святога не адымі ад мяне.

Слова Божае і Божа, жар Цэла Твайго няхай будзе мне, азмрочанаму, для прасвятлення і Кроў Твая – для ачышчэння апаганенай душы маёй.

Прыпеў: Слава Айцў, і Сыну, і Святому Духу, і цяпер, і заўсёды, і на вёкі вякоў. Амінь.

(Або: Прасвятая Багародзіца, спасі нас).

Марыя, Маці Божая, духмянасці свяшчэнная сяліба, Тваймі малітвамі зрабі мяне выбраным сасудам, каб мне прычасціцца Святынь Сына Твайго.

Песня 6

У бэздані грахоў патанаючы, я клічу неспасціжную бэздань Твайей міласэрнасці: ад пагібелі, Божа, уратуй мяне.

Прыпеў: Сэрца чыстае ствары ўва мне, Божа, і дух праўды аднаві ўнутры мяне.

Рóзум, душú і сэрца, а таксама і цэла маё асвяці, Спасіцель, і спадóбі, Уладарú, прыступіць да страшных Тайн неасúджана¹.

Прыпеў: Не адкінь мяне ад аблічча Твайгó і Дúха Твайгó Святога не адымí ад мяне.

Няхай аддалюся я ад страсцэй і атрымáю памнажэнне Тваёй благадаці і ўмацаванне жыцця праз прычашчэнне Святых Тваіх Тайн, Хрысце.

Прыпеў: Слава Айцú, і Сýну, і Святому Дúху, і цяпер, і заўсёды, і на вéкі вякоў. Амíнь.

(Або: Прасвятáя Багарóдзiца, спасí нас).

Бóжа, Святоé Слова Бóжае, асвяці ўсягó мяне, які прыступáе цяпер да Бажэственных Тваіх Тайн па малiтвах Свято́й Мáці Тваёй.

Кандак, глас 2

Не пазбаў мяне, Хрысце, магчымасці прыняць цяпер Хлеб – Цéла Тваё і Бажэственную Тваю Кроў, няхай не будзе мне, няшчаснаму, на асуджэнне прычашчэнне Прачыстых і Страшных Тваіх Тайн, Уладарú, а няхай будзе мне на жыццё вéчнае і бессмяротнае.

Песня 7

Залатой стáтуí прамúдрыя дзéцi не пакланiлiся, а сáмi пайшлi ў агóнь i багóў iхнiх абсмяялi; пасярóд пóлымя яны спявáлi, i арасiў iх Ангел. Пачúта ўжо малiтва вúснаў вáшых.

Прыпеў: Сэрца чыстае ствары ўва мне, Бóжа, i дух праўды аднаві ўнутры мяне.

Прычашчэнне Тваіх бессмяротных Тайн, Хрысце, няхай будзе мне цяпер крыніцаю дабрóт: святлá, жыцця, душэўнага спако́ю, спóсабам дасягнэння вышэйшай Бажэственнай дабрадзэйнасці i прымнажэння яе, каб я праслаўляў Цябé, адзiны Дóбры.

Прыпеў: Не адкінь мяне ад аблічча Твайгó і Дúха Твайгó Святога не адымí ад мяне.

Няхай вiзвалюся я ад страсцэй i ад вóрагаў, ад нягóд i ўсякай бяды, прыступаючы цяпер з трымцэннем, любóўю i благагавэннем да Тваіх,

¹ Не наклiкаючы на сябе асуджэння.

Чалавекалюбец, бессмяротных і Бажэственных Тайн; і спадобі спяваць Табэ: благаславёны Ты, Гóспадзі, Бóжа айцоў на́шых.

Прыпеў: Сла́ва Айцу́, і Сы́ну, і Свято́му Ду́ху, і цяпе́р, і заўсе́ды, і на ве́кі вякоў. Амі́нь.

(Або: Прасвятая Багародзіца, спасі нас).

Спасіцеля Хрыста́ Ты неспасціжна ро́зуму нарадзіла, ад Бо́га благода́ццю адóраная, малю́ Цябе́ цяпе́р я, раб Твой, Чы́стую нячы́сты: мяне́, які ма́е цяпе́р прыступіць да Прачы́стых Тайн, ачы́сці ўсяго́ ад нечы́статы плóці і ду́ху.

Песня 8

Бога, Які сышоў у печ вогненную да яўрэйскіх дзяцэй і пóлымя ператварыў у расу́, апява́йце, стварэнні, як Гóспада, і ўзно́сьце на ўсе вякі.

Прыпеў: Сэ́рца чы́стае ствары́ ўва мне, Бóжа, і дух праўды аднаві ўнутры́ мяне́.

Нябе́сных і стра́шных і святых Тваі́х Тайн, Хры́сце, і Бажэ́стvenнай Тваёй і Та́йнай Вя́чэры цяпе́р удзельнікам быць і мяне́ спадобі, адча́йнага, Бóжа, Спасі́целю мой.

Прыпеў: Не адкінь мяне́ ад аблічча Твайго́ і Ду́ха Твайго́ Свято́га не ады́мі ад мяне́.

Звярну́ўшыся да Тваёй міласэ́рнасці, Дóбры, я са стра́хам ускліка́ю да Цябе́: ува мне́ будзь, Спасі́целю, а я ў Табэ́, як сказаў Ты, бо, вось, спадзею́чыся на міласць Тваю́, я ем Цéла Тваё і п'ю Кроў Тваю́.

Прыпеў: Сла́ва Айцу́, і Сы́ну, і Свято́му Ду́ху, і цяпе́р, і заўсе́ды, і на ве́кі вякоў. Амі́нь.

(Або: Прасвятая Багародзіца, спасі нас).

Я трымчу́, прыма́ючы агóнь: як бы мне́ не згарэ́ць, як воск і як трава́. О, стра́шная та́йна! О, міласэ́рнасць Бóжая! Як я, прах, прычашча́юся Бажэ́стvenнага Цéла і Кры́ві і станаўлю́ся нятлэнным?

Песня 9

Сын беспачатнага Бацькі, Бог і Гаспóдзь, уцялэ́сніўшыся ад Дзэ́вы, явіўся нам, каб прасвятліць азмрочаных і сабраць рассяяных. Таму ўсімі апяваему Багарóдзіцу мы велічаем.

Прыпеў: Сэрца чыстае ствары ўва мне, Божа, і дух праўды аднаві ўнутры мяне.

Вось Хрыстóс, спажыва́йце і глядзі́це: Гаспóдзь, стаўшы некалі такім, як мы, і дзеля нас аднойчы Сябе прынёшы ў ахвяру Айцу́ Свайму́, пастаянна заклóваецца, асвятча́ючы прыча́снакаў.

Прыпеў: Не адкінь мяне ад аблічча Твайго́ і Духа Твайго́ Свято́га не адымі ад мяне.

Прычашчэннем Свяшчэнных Тайн няхай асвятчу́ся я, Уладару́, душо́ю і це́лам, няхай прасвятлю́ся, няхай спасу́ся, няхай ста́ну до́мам Тваім, ма́ючы Цябе́, Дабрадзёю Мнагаміласцівы, паселеным ува мне з Айцо́м і Духам.

Прыпеў: Сла́ва Айцу́, і Сы́ну, і Свято́му Духу.

(Або: Вярні мне радасць спасення Твайго́ і Духам уладарным умацу́й мяне).

Няхай б́удуць мне, Спасіцелю мой, Це́ла Тваё і Найпачэ́снейшая Кроў як агóнь, што выні́шчае лес грахо́ў і спальвае це́рні стра́сцей, і як святло́, што ўсяго́ мяне прасвятляе, каб я пакланя́ўся Бажаству́ Твайму́.

Прыпеў: І цяпе́р, і заўсе́ды, і на ве́еки вяко́ў. Амінь.

(Або: Прасвятáя Багарóдзіца, спасі нас).

Бог уцялэ́сніўся ад чы́стай крыві́ Тваёй. Таму́ ко́жнае пакале́нне апявае́ Цябе́, Улады́чыца, і мно́ства д́ухаў сла́вяць, бо праз Цябе́ яны́ я́сна ўба́чылі Таго́, Хто уладары́ць над усі́мі, ў чалавэ́чай прыро́дзе.

Дасто́йна ё́сць сапраўды ўблажа́ць Цябе́, Багарóдзіцу, заўжды́ блажэ́нную і найчы́сцейшую і Ма́ці Бо́га на́шага. Пачэ́снейшую за Херу́вімаў і непараўна́льна слаўне́йшую за Серафі́маў, што непару́шанаю нарадзі́ла Бо́га Сло́ва, Ё́сную Багарóдзіцу, Цябе́ велічаем.

Святы́ Бо́жа, Святы́ Мо́цны, Святы́ Несмяро́тны, памілуй нас. *(Тройчы)*

Сла́ва Айцу́, і Сы́ну, і Свято́му Духу, і цяпе́р, і заўсе́ды, і на ве́кі вяко́ў. Амінь.

Прасвятая Троица, памілуй нас; Госпадзі, ачысці грахі нашы; Уладару, прабач беззаконні нашы; Святы, наведай і ацалі немачы нашы дзеля імя Твайго.

Госпадзі, памілуй. *(Тройчы)*

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, і цяпер, і заўсёды, і на веки вякоў. Амінь.

Ойча наш, Які ёсць на нябёсах! Няхай свяціцца імя Тваё, няхай прыйдзе Царства Тваё, няхай будзе воля Твая як на небе, так і на зямлі. Хлеб наш надзённы дай нам сёння; і даруй нам даўгі нашы, як і мы даруем даўжнікам нашым; і не ўвядзі нас у спакусу, але збаў нас ад злога.

Свяшчэннік:

Бо Тваё ёсць Царства, і сіла, і слава – Айца, і Сына, і Святога Духа – цяпер, і заўсёды, і на веки вякоў. Амінь.

Трапар дня або свята

**Калі нядзеля, то трапар нядзельны адпаведнага гласа. Калі не, то наступныя трапары, глас б-ты:*

Памілуй нас, Госпадзі, памілуй нас; бо, ніякага апраўдання не знаходзячы, гэтую малітву Табе як Уладару мы, грэшныя, прыносім: памілуй нас.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Госпадзі, памілуй нас, бо мы на Цябе спадзяёмся²; не загневайся на нас вельмі і не ўспамінай беззаконняў нашых, а паглядзі і цяпер, як міласэрны, і збаў нас ад ворагаў нашых; бо Ты Бог наш і мы людзі Тваё, усе – стварэнне рук Тваіх і імя Тваё прызываем.

І цяпер, і заўсёды, і на веки вякоў. Амінь.

Міласэрнасці дзверы адчыні нам, благаславенная Багародзіца, каб мы, маючы надзею на Цябе, не загінулі, а каб пазбавіліся праз Цябе ад бед, бо Ты – спасэнне роду хрысціянскага.

Госпадзі, памілуй. *(40 разоў)*

² Царкоўнаслав. “уповахом” – “мы спадзяваліся”, але дзеяслоў “πειθω”, які стаіць тут у арыгінале у форме перфекта “πέποιθα” мае значэнне цяперашняга часу (Вейсман А.Д. Греческо-русский словарь. Изд. 5 СПб., 1899, с. 966).

І паклоны, колькі хочаш.

І вершы:

Калі хочаш, чалавек, есці Цела Уладара,
Са страхам прыступі, каб не апячыся, бо гэта агонь.
Калі ж п'еш Бажэственную Кроў, прычашчаючыся,
Перш прымірыся з тымі, хто засмуціў цябе.
Пасля гэтага адважся Таемную Ежу есці.
Перад прычашчэннем страшнай ахвяры –
Жыватворнага Цела Уладара –
Такім памаліся чынам з трымценнем:

Малітва святога Васілія Вялікага, 1-я

Уладару, Гаспадзі Ісусе Хрысце, Божы наш, крыніца жыцця і бесмяротнасці, усяго стварэння бачнага і нябачнага Творца, беспачатнага Айца роўнавечны і таксама беспачатны Сіне, Ты па бязмернай добрасці ў апошнія дні плоць успрыняў і быў распяты і пахаваны за нас, няўдзячных і неразумных, і Сваёю Крывёю абнавіў знявечаную грахам прыроду нашу; Сам, Бесмяротны Цару, прымі і ад мяне, грэшнага, пакаянне, і нахілі вуха Тваё да мяне, і пачуй словы мае. Бо саграшыў я, Гаспадзі, саграшыў супраць Неба і перад Табою, і недастойны я ўзвесці вочы мае на вышыню славы Тваёй; бо я ўгнавіў Тваю добрасць, парушыўшы Тваё заповедзі і не паслухаўшы Тваіх наказаў. Але Ты, Гаспадзі, незласлівы, доўгацярплівы і многаміласцівы, не даў мне загінуць з беззаконнямі маімі, заўсёды чакуючы майго навяртання. Бо Ты сказаў, Чалавекалюбец, праз прарока Твайго: Я не жадаю смерці грэшніка, а жадаю, каб ён навярнуўся і быў жывы. Не хочаш Ты, Уладару, каб загінула стварэнне рук Тваіх, і непрыхільна ставішся да пагібелі людзей, а жадаеш, каб усе спасліся і да пазнання ісціны прыйшлі. Таму і я, хаця і недастойны ні неба, ні зямлі, ні самога гэтага мінулага жыцця, бо ўсяго сябе я пакарыў граху і аддаў у няволю пачуццёвым асалодам і апаганіў у сабе Твой вобраз, але, будучы Тваім стварэннем і вобрадам, я, няшчасны, не адчайваюся ў сваім спасенні і асмельваюся прыступіць да Тваёй бязмернай міласэрнасці. Прымі ж і мяне, Чалавекалюбны Гаспадзі, як распусніцу, як разбойніка, як мытара і як блуднага сына, і здымі з мяне цяжар грахоў, бо Ты бярэш на Сябе грэх свету і немачы людскія ацяляеш, знясіленых і прыгнечаных да Сябе клічаш і заспакойваеш, бо Ты прыйшоў заклікаць да пакаяння не праведнікаў, а грэшнікаў. І ачысці мяне ад усякай нечыстаты плочі і духу і навучы мяне праводзіць святое жыццё ў страху Тваім, каб я, прымаючы з чыстым сведчаннем сумлення свайго часцінку Святынь Тваіх, злучыўся са Святым Цэлам Тваім і Крывёю і каб Ты жыві і прабываў ува Мне з Айцом і Святым Тваім Духам. Так, Гаспадзі Ісусе Хрысце, Божы мой, не на асуджэнне няхай будзе мне прычашчэнне Прачыстых і Жыватворных Тайн Тваіх, і няхай не зраблюся я немачным

душою і цэлам ад недастойнага іх прычашчэння, а дай мне да апошняга майго дыхання неасуджана прымаць часцінку Святынь Тваіх для супольнасці з Духам Святым, для падтрымкі ў жыцці вечным і для належнага адказу на Страшным Судзе Тваім, каб і я з усімі абраннікамі Тваімі стаў удзельнікам паўнаты Тваіх даброт, прыгатаваных Табою тым, хто любіць Цябе, Госпадзі, у якіх Ты праслаўлены наўвекі. Амінь.

Малітва святога Іаана Залатавуста, 2-я

Госпадзі Бóжа мой, ведаю, што недастойны я і няварты, каб Ты ўвайшоў пад дах дома душы маёй, бо ўвесь ён спустошаны і развалены, і не маеш Ты ўва мне прыстойнага месца, каб галаву прытуліць. Але як дзеля нас Ты прынізіў Сябе, сышоўшы з вышыні, так і цяпер зраўняйся з маёй мізэрнасцю. І як Ты пажадаў узлэгчы ў пячоры і ў яслях для неразумных жывёл, так зрабі ласку ўвайсці ў яслі неразумнае маё душы і ў апаганенае маё цэла. І як Ты не пагрэбаваў увайсці і павячэраць з грэшнікамі ў доме Сімана пракажонага, так зрабі ласку ўвайсці і ў дом прыгнечанай душы маёй, чалавека пракажонага і грэшнага. І як Ты не адкінуў падобную на мяне распусніцу і грэшніцу, якая прыйшла і дакранулася да Цябе, так змлуйся і нада мною, грэшным, які прыходзіць і дакранаецца да Цябе. І як не пагрэбаваў Ты паганымі яе і нячыстымі вуснамі, што цалавалі Цябе, так не пагрэбуй і маімі вуснамі, яшчэ больш паганымі і нячыстымі, чым у яе, і брыдкім і нячыстым ротам маім, і мярзотным і яшчэ больш нячыстым языком маім. Але няхай будзе мне жар Прасвятога Твайго Цела і Пачэснай Тваёй Крыві на асвячэнне і прасвятленне і здароўе прыгнечанай маёй душы і цэла, на аблягчэнне цяжару многіх маіх саграшэнняў, на ахаванне ад усякага дыявальскага ўздзеяння, на выдаленне і спыненне маіх дрэнных і ганебных звычак, на ўмярцвенне страсцей, на выкананне заповедзяў Тваіх, на прымнажэнне Бажэственнай Тваёй благадаты і на здабыццё Царства Твайго. Бо я прыходжу да Цябе, Хрысце Бóжа, не надбайна, а са спадзяваннем на невымоўную Тваю добрасць, і няхай я, далёка аддалены ад супольнасці з Табою, духоўным воўкам злоўлены не буду. Таму малюся Табе: як Адзіны Святы, асвяці, Уладару, маю душу і цэла, розум і сэрца, думкі і пачуцці³, і ўсяго мяне абнаві, і ўкарані страх Твой ва ўсіх частках цэла майго, і асвячэнне Тваё непазбыўным зрабі ўва мне, і будзь мне памочнікам і заступнікам, накіроўваючы ў мірнае рэчышча жыццё маё, каб спадобіўся я стаць па правую руку ад Цябе са святымі Тваімі, па малітвах і хадайніцтвах Усепрачыстай Тваёй Маці, бясплотных Тваіх служыцеляў і прачыстых сіл і ўсіх святых, якія адвёку Табе дагадзілі. Амінь.

Малітва святога Сімяона Метафраста, 3-я

³ Даслоўна ў грэчаскім арыгінале “τοὺς νεφροὺς καὶ τὰ σπλάγχνα” – “ныркi і вантробы”, але гэтыя словы маюць і пераносны сэнс, які тут, здаецца, больш да месца (заўвага перакладчыка).

Адзіны чысты і цэльны Гóспадзі, Ты з невымоўнага жалю і чалавекалюбства ўспрыняў усю нашу змешаную прыроду ад чыстай дзявóцкай крыві Той, Якая надпрыродна нарадзіла Цябе праз сашэсце Бажэственнага Духа і па во́лі Вечнага Айца. Хрысце Ісусе, Прамудрасць Бóжая, мiр і сiла! Ты ўспрынятаю Табо́ю пло́ццю прыняў жыватворныя і спасiцельныя пакуты: крыж, цвiкi, кап'ё, смерць; умярцвi маé душазгубныя страсцi цялесныя. Пахаваннем Сваiм Ты спустóшыў царства пькельнае; пахавай дóбрымі развáгамi маé злыя задумы і злых духаў паразганяй. Жыванóсным Сваiм уваскрасеннем на трэ́ці дзень Ты ўзняў паўшага праайца; узнiмi і мяне, што ўпаў у грэх, прапану́ючы мне шляхi пакаяння. Слаўным Сваiм узнясеннем Ты абагавiў успрынятую пло́ць і ўшанаваў яе, пасадзiўшы па правую руку́ ад Айца; спадóбi і мяне праз прычашчэнне Святых Тваiх Таин стаць па правы бок са спасёнымi. Сашэсцем Уцяшы́целя Духа Ты зрабiў святых Сваiх вучняў пачэснымi сасудамi, учынi і мяне ёмiшчам Яго прышэсця. Ты маеш зноў прыйсцi, каб судзiць свет праведна, спадóбi і мяне сустрэ́ць Цябе на абло́ках, Суддзю і Ствары́целя майго́, з усiмi святымi Тваiмi, каб я бяскóнца слаvasлóвiў і апяваў Цябе з беспачатным Тваiм Айцóm і з Усесвятым і Дóбрым і Жыватворчым Тваiм Духам цяпер і заўсёды, і на вéкi вякоў. Ами́нь.

Малiтва яго ж, 4-я

Нiбы стóячы перад Табо́ю на страшным і справядлiвым судзе Тваiм, Хрысце Бóжа, слухаючы абвiнавачаннi і расказваючы пра зрóбленыя мно́ю злыя ўчынкi, я сённа, пакуль яшчэ не прыйшоў дзень суда нада мно́ю, каля свято́га Твайго́ ахвярнiка стóячы перад Табо́ю і перад страшнымi і святымi Тваiмi Ангеламi, з абцяжáраным сумленнем, прыно́шу злыя і беззакóнныя маé ўчынкi, аб'яўляю iх і выкрываю. Паглядзi, Гóспадзі, на пакóру маю́ і прабач усе грахi маé; паглядзi: беззакóнняў маiх стала больш, чым валасоў на галаве маёй. Яко́га зла не ўчыниў я! Яко́га граху не зрабiў! Яко́га зла не задумаў у душы маёй! Я і ва ўчынках праявiў распусту, пралюбадзейства, гóрдасць, пыхлiвасць, дакаранне, ганьбаванне, пустаслóўе, непрыстóйны смех, п'янства, абжóрства, аб'ядзенне, нянавісьць, зайздрасць, срэ́бралюбства, сквапнасць, карыслiвасць, самалю́бства, славалю́бства, крадзэж, няпраўду, атрыманне нячыстых прыбыткаў, абурэнне, паклёп, беззакóнне. Кóжнае маé пачу́цце, кóжны óрган я апаганiў, разбёсцiў, зрабiў нягóдным, будучы заўжды прыладаю дыявала. I ведаю я, Гóспадзі, што беззакóннi маé перавысiлi галаву маю. Але бязмерна вялiкая мiласэрнасць Твая і невымоўная мiласць лагóднай дóбрасцi Тваёй, і няма граху, якi перамóг бы чалавекалюбства Тваё. Таму, дзiвóсны Цару, лагóдны Гóспадзі, праявi і на мне, грэшным, дзiўныя мiласцi Твае, пакажы сiлу дóбрасцi Тваёй і явi моц спагадлiвай мiласэрнасцi Тваёй і прымi мяне, грэшнага, якi звяртаецца да Цябе. Прымi мяне, як прыняў Ты блуднага, разбóйнiка, распуснiцу. Прымi мяне, якi бязмерна саграшыў перад Табо́ю слóвам і ўчынкамi, і непрыстóйнай пажáдлiвасцю, і безразважнай думкаю. I як прыняў Ты тых, што прыйшлi каля адзiнаццатай гадзiны і не

зrabілі нічога дастойнага, так прымі і мяне, грэшнага, бо многа я саграшыў і апаганіў сябе, і засмуціў Духа Твайго Святога, і зажурыў чалавекалюбнае сэрца Тваё і ўчынкам, і словам, і думкаю, удзень і ўначы, яўна і тайна, сваявольна і нявольна. І ведаю я, што Ты вьіставіш грахі маё перада мною такімі, якімі яны зроблены мною, і запатрабуеш адказу ў тым, у чым рózум мой не дасць апраўданьня. Але не судзі мяне, Гóспадзі, Гóспадзі, праведным судóm Тваім у лютасці Тваёй і не карай мяне ў гневе Тваім; памілуй мяне, Гóспадзі, не тóлькі таму, што я нёмачны, але і таму, што я – стварэнне Тваё. Ты, Гóспадзі, умацаваў ува мне страх перад Табóю, а я зло перад Табóю ўчыніў. Перад Табóю адзіным саграшыў я, але малю Цябе: не пачынай цяжбы з рабóm Тваім. Бо калі Ты, Гóспадзі, будзеш заўважаць беззакóнны, то хто, Гóспадзі, устаіць? Я – бяздóнне граху, я недастойны і няварты ўзвесці вóчы і паглядзець на вышыню нябесную з-за мноства грахóў маіх, якім ліку няма: бо ўсякае злачынства, і каварства, і сатанінская хітрасць, і распуста, выцяканне, рукаблудства, нячыстыя знóсіны з дзецьмі, злапамятлівасць, парады на грэх, казытанне і іншыя шматлікія страсці не пакінулі мяне. Якімі грахамі я не разбóсціў сябе! Якімі ўчынкамі злымі не быў захóплены! Усякі грэх я зрабіў, ўсякую нечыстатú ўвабраў у душú маю; нягóдным я стаў і перад Табóю, Бóгам маім, і перад людзьмі. Хто падыме мяне, які ўпаў у такія злыя і такія шматлікія саграшэнні? Гóспадзі, Бóжа мой! На Цябе спадзяюся я: калі ёсць мне надзея на спасенне, калі чалавекалюбства Тваё перавышае мноства беззакóнняў маіх, то будзь маім Спасіцелем і па мiласэрнасці Тваёй і мiласцях Тваіх аслаб, адпусці, прабач мне ўсё, чым я саграшыў перад Табóю; бо ўсякім злом напóўнена душа мая і няма ўва мне надзеі на спасенне. Памілуй мяне, Бóжа, па вялікай мiласці Тваёй і не карай мяне за справы маё, і не асудзі мяне за ўчынкі мае, а засцеражы, абарані, збаў душú маю ад зла, якóе ўзрастае ў ёй, і ад згубных уражаньяў. Спасі мяне дзеля мiласці Тваёй; няхай там, дзе памножыўся грэх, яшчэ бóльшай будзе благадаць Твая, і я буду хваліць і праслаўляць Цябе заўжды, ва ўсе дні жыцця майго. Бо Ты Бог тых, што каюцца, і Спасіцель тых, што грашаць, і Табе мы славу ўзнóсім з беспачатным Тваім Айцóm і Прасвятым і Дóбрым, і Жыватвóрчым Тваім Духам, цяпер і заўсёды, і на вéкі вякóў. Амiнь.

Малiтва святога Іаана Дамаскіна, 5-я

Уладарú Гóспадзі, Ісúсе Хрысцё, Бóжа наш, Ты адзіны маеш уладу дараваць людзям грахі. Як дóбры і Чалавекалюбны, прабач усе маё свядóмыя і несвядóмыя правiны і спадóбі мяне неасуджана⁴ прычасціцца Бажэственных, слаўных, прачыстых і жыватвóрных Тваіх Тайн не на абцяжарванне⁵, не на мýку, не на памнажэнне грахóў, а на ачышчэнне, асвятчэнне, у залóg будучага жыцця і Царства, на ахóву, дапамóгу і на адагнанне вóрагаў, на знішчэнне многiх маіх саграшэнняў. Бо Ты – Бог

⁴ Не наклiкаючы на сябе асуджэння.

⁵ У грэчаскім арыгiнале гэтага слова няма.

міласцівы, спагадлівы і чалавекалюбны, і Табе мы славу ўзносім з Айцом і Святым Духам цяпер і заўсёды, і на вёкі вякоў. Амінь.

Малітва святога Васілія Вялікага, 6-я

Ведаю, Гóспадзі, што я недастойна прычашчаюся прачыстага Твайго Цела і пачóснай Тваёй Крыві, вінаваты я, і ў асуджэнне сабе ем і п'ю, не разважаючы пра Цела і Кроў Твае, Хрыста і Бóга майго, але, спадзеючыся на міласэрнасць Тваю, прыходжу да Цябе, бо Ты сказаў: хто есць Маю Плоць і п'е Маю Кроў, той ува Мне прабывае, і Я ў ім. Зміласціўся ж, Гóспадзі, і не выкрывай мяне, грэшнага, а абыдзіся са мною па міласці Тваёй, і няхай будуць мне Святыні гэтыя на ацаленне і ачышчэнне, і прасвятленне, і ахаванне, і спасэнне, і на асвятчэнне душы і цела; на адагнанне ўсякай мрóі, і ганебнага ўчынку, і ўздзеяння дывальскага, якóе праз рóзум у членах цела майго здзяйсняецца; на шчырасць перад Табóю і любóў да Цябе; на выпраўленне жыцця і бяспеку, на ўзрастанне ў дабрадзеянасці і дасканаласці, на выкананне заповедзяў, на супольнасць з Духам Святым, на падтрымку ў жыцці вечным, на адказ належны на Страшным Судзе Тваім, а не на асуджэнне і пакаранне.

Малітва святога Сімяона Новага, 7-я

Ад паганых вуснаў, ад мязóтнага сэрца, ад нячыстага языка, ад душы апаганенай прымі малітву, Хрысцé мой, і не адхілі ні слоў маіх, ні бессарóмных учынкаў. Дай мне шчыра выказаць тóе, што я хачу, Хрысцэ мой, а лепш навучы мяне, што мне трéба рабіць і казаць. Саграшыў я больш, чым распусніца, якая, даведаўшыся, дзе Ты знаходзішся, і купіўшы міра, адважылася падысці памазаць нóгі Твае, Бóга майго, Уладарá і Хрыста майго⁶. Як не адкінуў Ты яе, што прыйшла ад шчырага сэрца, так не пагрэбуй і мною, Слóва, а дазволь мне Твае нóгі і трымаць, і цалаваць, і патóкамі слёз, нібы шматкаштóўным мірам, адважыцца памáзаць іх. Абмый мяне слязьмі маімі, ачысці мяне імі, Слóва. Даруй і правіны маé, і прабачэнне мне дай, Ты ведаеш мноства злых маіх учынкаў, ведаеш і раны маé, бачыш і язвы маé, але і веру ведаеш, і стараннасць бачыш, і стóгны чуеш. Не ўтаіцца ад Цябе, Бóжа мой, Твóрца мой, Адкупіцелю мой, ані крóпля слёз, ні нават часцінка крóплі той. Недакóнчанае мною бачаць вóчы Твае, а ў кнізе Тваёй запісана Табóю і тóе, што яшчэ не рабілася. Паглядзі на пакóру маю, паглядзі, які цяжáр на мне, і грахі ўсе даруй мне, Бóжа ўсягó свету, каб я з чыстым сэрцам, трапятліваю думкаю і скрушанаю душою прычасціўся чыстых Тваіх і Прасвятых Тайн, якімі ажыўляецца і абагаўляецца кóжны, хто есць і п'е іх з чыстым сэрцам. Бо Ты сказаў, Уладарú мой: кóжны, хто есць Маю Плоць і п'е Маю Кроў, той ува Мне прабывае, і Я ў ім. Праўдзівае кóжнае слóва Уладарá і Бóга майго, бо той, хто прычашчаецца Бажэственных і

⁶ У грэчаскім тэксце: “ногі Хрыста майго, Уладара і Бога майго”.

Жыватворчых Дароў, ужó не самотны⁷, а з Табоў, Хрысце мой, Святлóm трохсóнечным, якóе асвятляе свет. Таму, каб не застаца мне самотным, без Цябе, жыцця Падацеля, дыхання майго, жыцця майго, радасці маёй, спасення свету, я і прыступіў да Цябе, як Ты бачыш, са слязьмі і душоў скрушанаю; прашу даць мне прабачэнне маіх правінаў і спадóбіць неасуджана прычасціцца Тваіх жыццядайных і беззаганных Тайн, каб Ты быў, як і казаў Ты, са мноў, самым няшчасным, і каб спакуснік, убачыўшы мяне пазбаўленым Тваёй благадаці, не авалóдаў мноў каварна і, збіўшы з дарóгі, не адвёў мяне ад багатворных Тваіх слоў. Таму я прыпадаю да Цябе і гóрача ўсклікаю Табе: як Ты прыняў блуднага і распусніцу, што прыйшла да Цябе, так прымі, Міласцівы, і мяне, распуснага і блуднага, які з душоў скрушанаю цяпер прыхóдзіць да Цябе⁸. Ведаю, Спасіцелю, што ніхто так не саграшыў перад Табоў, як я, і не зрабіў таго, што я ўчыніў. Але ведаю таксама і тóе, што ні цяжкасць правін, ні мноства грахоў не перавышае вялікага доўгацярпэння і надзвычайнага чалавекалюбства Бóга майго, а тых, што гóрача каюцца, Ты алеем спагады і ачышчаеш, і прасвятляеш, і далучаеш да святла, шчóдра даючы ім супольнасць з Бажаствóm Тваім, і, на дзівá ангелам і чалавечаму разуменню, часта з імі размаўляеш, як з сапраўднымі сябрамі Тваімі. Гэта дае мне адвагу, гэта акрыляе мяне, Хрысце мой. І, спадзеючыся на Твае шчóдрыя нам дабрадзействы, я з радасцю і ў той жа час з трымцэннем агóнь прымаю, будучы травоў, і — дзіўны цуд — неспадзявана пакрываюся расоў, як некалі цярновы куст гарэў і не згараў. Таму ўдзячнаю думкаю, удзячным сэрцам, удзячнымі часцінкамі душы і цела майго я пакланяюся, велічаю і слаvasлоўлю Цябе, Бóжа мой, як блаславёнага цяпер і навéкі.

Малітва святога Іаана Залатавуста, 8-я

Бóжа, аслаб, адпусці, прабач мне саграшэнні маé, якімі я перад Табоў саграшыў абó словам, абó ўчынкам, абó думкаю, вóльна ці міжвóльна, свядóма ці несвядóма, усё мне прабач, як Дóбры і Чалавекалюбны, і па малітвах Прачыстай Тваёй Маці, духоўных Тваіх служыцеляў і святых Сіл, і ўсіх святых, якія адвеку Табе дагадзілі, паспрыяй, каб я неасóджана прыняў Святóе і Прачыстае Тваé Цела і Пачéсную Кроў для ацалення душы і цела і для ачышчэння ад злых маіх думак, бо Тваé ёсць царства, і сіла, і слава — Айца, і Сына, і Святога Духа — цяпер і заўсёды, і на вéкі вякоў. Амінь.

⁷ Так у грэчаскім тэксе, а ў царкоўнаславянскім так: “бо прычашчаючыся Бажэственных і Жыватворчых Дароў, я ўжо не самотны”.

⁸ У большасці выданняў царкоўнаславянскі тэкст тут мае некаторыя разыходжанні. Мы пры перакладзе трымаліся грэчаскага арыгіналу, у перакладзе з якога царкоўнаславянскі тэкст выглядаў бы так: “якоже блуднаго прияд еси и блудницу пришедшую, тако приими мя, блуднаго и сквернаго, Щедре, душею сокрушеннаго ныне к Тебе приходяща. Вем, Спасе, яко иной...”.

З нашых царкоўнаславянскіх выданняў пераклад на беларускую мову быў бы такі: “як Ты прыняў блуднага і распусніцу, што прыйшла да Цябе, так прымі, Міласцівы, і мяне, распуснага і блуднага. З душоў скрушанаю цяпер да Цябе прыходзячы, я ведаю, Спасіцелю, што ніхто іншы...”.

Малітва яго ж, 9-я

Няварты я, Уладару Гóспадзі, каб Ты ўвайшоў пад дах душы маёй, але пакóлькі Ты, Чалавекалюбец, хочаш жыць ува мне, то я адва́жваюся прыступіць. Ты зага́дваеш, і я адчыню́ дзверы, якія Ты адзін зрабіў, і ўво́йдзеш Ты чалавекалюбна, як уласціва Табе, уво́йдзеш і прасвятліш мой азмрóчаны рóзум. Верую, што зрóбіш Ты гэта, бо Ты не адышоў ад распусніцы, якая са слязьмі прыйшла да Цябе; і мытара, які пакаяўся, не адкінуў; і разбóйніка, які прызнаў у Табе Цара, не прагнаў, і ганіцеля, які пакаяўся, не пакінуў такім, як ён быў, а ўсіх, што прыйшлі да Цябе з пакаяннем, Ты ўключыў у лік сяброў Сваіх, Адзіны Благаславенны заўжды, цяпер і на бяскóнцыя вякі. Амінь.

Малітва яго ж, 10-я

Гóспадзі Ісусе Хрысцэ, Бóжа мой! Аслаб, адпусці, змíлуйся і прабач мне, грэ́шнаму, нягóднаму і недасто́йнаму рабу Твайму, усе правіны, саграшэ́нні і грэ́хападзэ́нні маé, якімі я саграшыў перад Табо́ю з юнацтва майго́ і да цяперашняга дня і гадзіны: свядóма ці несвядóма, слóвамі абó ўчынкамі, намерамі, думкамі і памкнэ́ннямі, і ўсімі маімі пачу́ццямі. І па малітвах Той, Якая без семені нарадзіла Цябе – Прачыстай Вечнадзевы Марыі, Маці Тваёй, адзінай непакіснай маёй надзеі, ахóвы і спасення майго́, – спадóбі мяне неасуджана прычасціцца прачыстых, бесмярóтных, жыватворчых і страшных Тваіх Тайн для адпушчэ́ння грахо́ў і для жыцця вечнага, для асвечэ́ння і прасвятлення, для мо́цы, ацалення і здаро́ўя душы і цела, для згубы і поўнага вынішчэ́ння злых маіх намераў, думак і ўяўлэ́нняў, а таксама начных прывідаў цёмных і злых духаў. Бо Тваё ёсць Царства, і сіла, і слава, і пашана, і пакланенне з Айцóm і Святым Духам цяпер і заўсёды, і на вéкі вяко́ў. Амінь.

Малітва святога Іаана Дамаскіна, 11-я

Перад дзвярыма храма Твайго́ стаю я, а паганых думак не пакідаю, але Ты, Хрысцэ́ Бóжа, мытара апраўдаў і хананеянку памілаваў, і разбóйніку адчыніў дзверы раю, адчыні і мне чалавекалюбнае сэрца Тваё і прымі мяне, які прыхóдзіць і дакранаецца да Цябе, як прыняў Ты распусніцу і крóватачывую, бо адна, дакрануўшыся да краю адзення Твайго́, адразу атрымала ацаленне; другая, абняўшы Твае прачыстыя нóгі, панесла з сабо́ю прабачэ́нне грахо́ў. Я ж, няшчасны, адважыўшыся ўсё Тваё Цела прыняць, няхай не апякуся; а прымі мяне, як прыняў Ты іх, і прасвятлі пачу́цці душы маёй, спальваючы маé грахо́ўныя правіны, па малітвах Той, Якая без семені нарадзіла Цябе, і нябесных Сіл; бо благаславе́ны Ты на вéкі вяко́ў. Амінь.

Малітва святога Іаана Залатавуста

Верую, Гóспадзі, і вызнаю, што Ты сапраўды Хрыстóс, Сын Бóга Жывóга, што Ты прыйшоў у свет грэшных спасці, з якіх першы – я. Яшчэ верую, што гэта – Самó Прачыстае Цела Тваё і гэта – Сама Пачэсная Кроў Твая. Таму малюся Табе: памілуй мяне і прабач правіннасці мае, вольныя і міжвольныя, у слóвах, у справах, свядóмыя і несвядóмыя; і спадóбі мяне неасуджана прычасціца Прачыстых Тваіх Тайн для адпушчэння грахоў і для жыцця вечнага. Амінь.

Падыходзячы да Прычасця, прамаўляй у думках наступныя вершы Сімяона Метафраста:

Вось, я прыступáю да Бажэственнага Прычасця.
Стварыцель! Не апячы мяне прычашчэннем,
Бо Ты — агонь, які спальвае недастóйных.
Але ачы́сці мяне ад усякай нечыстаты́.

І затым:

Вячэры Тваёй Тайнай сёння, Сýне Бóжы, як удзельніка мяне прымі, бо вóрагам Тваім я не выдам тайны і не дам Табе пацалунка, як Іуда, а, як разбóйнік, вызнаю Цябе: памяні мяне, Гóспадзі, у Царстве Тваім.

І вершы:

Бажэственную Кроў бачачы, страшы́ся, чалавек!
Бо яна – агонь, які спальвае недастóйных.
Бóжае Цела і абагаўляе мяне, і жывіць:
Абагаўляе дух, а розум жывіць дзіўна.

Потым трапары:

Ты прывабіў мяне любóўю, Хрысце, і перамяніў мяне святым да Цябе імкнэннем. Папалі ж агнём духоўным грахі мае і спадóбі мяне спаўна атрымаць ад Цябе асалóду, каб я радасна праслаўляў, Дóбры, два прышэсці Твае.

У светлы збор святых Тваіх як увайду я, недастóйны? Бо калі асмелюся я ўвайсці з імі ў хóрам, то адзенне вйдасць мяне, бо яно не вясельнае, і я буду звязаны і вы́кінуты Ангеламі. Ачы́сці, Гóспадзі, нечыстату́ душы́ маёй і спасі мяне, як Чалавекалюбeц.

І малітву:

Уладару Чалавекалюбны, Гóспадзі Ісусе Хрысце, Бóжа мой, няхай не будуць мне Святыні гэтыя ў асуджэнне за тóе, што я недастóйны, а будуць

няхай на ачышчэнне і асвятчэнне душы і цела і ў залог будучага жыцця і Царства. а для мяне дабрó – злучацца з Бóгам і ўкладаць на Гóспада надзею на спасенне маё.

І зноў:

Вячóры Тваёй Тайнай сёння, Сýне Бóжы, як удзельніка мяне прымі, бо вóрагам Тваім я не выдам тайны і не дам Табе пацалунка, як Іуда, а, як разбóйнік, вызнаю Цябе: памяні мяне, Гóспадзі, у Царстве Тваім.